

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/41/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 3 aprilie 2014

privind ordinul european de anchetă în materie penală

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) litera (a),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Bulgaria, a Republicii Estonia, a Regatului Spaniei, a Republicii Austria, a Republicii Slovenia și a Regatului Suediei,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) În temeiul articolului 82 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii se bazează pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, care este considerat, începând cu Consiliul European de la Tampere din 15-16 octombrie 1999, ca fiind piatra de temelie a cooperării judiciare în materie penală în cadrul Uniunii.
- (3) Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului ⁽²⁾ a abordat necesitatea recunoașterii reciproce imediate a ordinelor pentru a preveni distrugerea, transformarea, deplasarea, transferul sau înstrăinarea probelor. Cu toate acestea, deoarece instrumentul respectiv este limitat la faza de indisponibilizare, ordinul de înghețare trebuie să fie însoțit de o cerere separată de transfer al probelor către statul care emite ordinul (denumit în continuare „stat emitent”), în conformitate cu normele aplicabile asistenței reciproce în materie penală. Aceasta rezultă într-o procedură în două etape care îi afectează eficiența. În plus, acest regim coexistă cu instrumentele tradiționale de cooperare și, în consecință, este rar utilizat în practică de către autoritățile competente.
- (4) Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului ⁽³⁾ referitoare la mandatul european de obținere a probelor (MEP) a fost adoptată pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală. Cu toate acestea, MEP se aplică doar probelor deja existente și, prin urmare, acoperă un spectru limitat de cooperare judiciară în materie penală cu privire la probe. Din cauza domeniului de aplicare limitat, autoritățile competente au fost libere să utilizeze fie noul regim, fie procedurile de asistență judiciară reciprocă, care rămân în orice caz aplicabile probelor care nu se încadrează în domeniul de aplicare al MEP.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 27 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 martie 2014.

⁽²⁾ Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (JO L 196, 2.8.2003, p. 45).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 72).

- (5) De la adoptarea Deciziilor-cadru 2003/577/JAI și 2008/978/JAI, a devenit evident faptul că actualul cadru de strângere a probelor este prea fragmentat și complicat. În consecință, se impune o nouă abordare.
- (6) În cadrul Programului de la Stockholm adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, acesta a considerat că ar trebui să se urmărească instituirea unui sistem cuprinzător pentru obținerea probelor în cazurile cu o dimensiune transfrontalieră, pe baza principiului recunoașterii reciproce. Consiliul European a arătat că instrumentele existente în acest domeniu constituie un regim fragmentar și că este necesară o nouă abordare, bazată pe principiul recunoașterii reciproce, dar care să ia în considerare și flexibilitatea sistemului tradițional de asistență judiciară reciprocă. În consecință, Consiliul European a solicitat un sistem cuprinzător care să înlocuiască toate instrumentele existente în acest domeniu, inclusiv Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului, care să includă pe cât posibil toate tipurile de probe și care să prevadă termene pentru aplicare și să limiteze pe cât posibil motivele de refuz.
- (7) Această nouă abordare este bazată pe un instrument unic numit ordinul european de anchetă. Un ordin european de anchetă urmează să fie emis în scopul desfășurării uneia sau mai multor măsuri de investigare specifice în statul care execută ordinul european de anchetă (denumit în continuare „statul executant”) în vederea strângerii de probe. Aceasta include obținerea de probe care sunt deja în posesia autorității executante.
- (8) Ordinul european de anchetă ar trebui să aibă un domeniu de aplicare orizontal și, în consecință, să se aplice tuturor măsurilor de investigare destinate strângerii de probe. Totuși, instituirea unei echipe comune de anchetă și strângerea de probe în cadrul unei astfel de echipe necesită norme specifice care sunt mai eficient tratate în mod separat. Prin urmare, fără a aduce atingere aplicării prezentei directive, instrumentele existente ar trebui să se aplice în continuare acestui tip de măsură de investigare.
- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice supravegherii transfrontaliere menționate în Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽¹⁾.
- (10) Ordinul european de anchetă ar trebui să se axeze pe măsura de investigare care trebuie pusă în aplicare. Autoritatea emitentă este cea mai în măsură să decidă ce măsură de investigare urmează să fie utilizată, pe baza cunoașterii detaliilor anchetei respective. Totuși, autoritatea executantă ar trebui, ori de câte ori este posibil, să utilizeze un alt tip de măsură de investigare dacă măsura indicată nu există în temeiul dreptului său intern sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară. Disponibilitatea ar trebui să se refere la cazurile în care măsura de investigare indicată există în temeiul dreptului statului executant, dar este disponibilă în mod legal numai în anumite situații, de exemplu atunci când măsura de investigare poate fi executată doar pentru încălcări de o anumită gravitate, împotriva unor persoane față de care există deja un anumit nivel de suspiciune sau cu acordul persoanei vizate. Autoritatea executantă poate, de asemenea, să recurgă la un alt tip de măsură de investigare atunci când aceasta ar duce la același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă prin mijloace care afectează mai puțin drepturile fundamentale ale persoanei în cauză.
- (11) Recurgerea la ordinul european de anchetă ar trebui să se facă atunci când executarea unei măsuri de investigare pare proporțională, adecvată și aplicabilă în cazul respectiv. Autoritatea emitentă ar trebui prin urmare să determine dacă probele solicitate sunt necesare și proporționale față de scopul procedurilor, dacă măsura de investigare aleasă este necesară și proporțională față de strângerea probelor în cauză și dacă, prin emiterea unui ordin european de anchetă, un alt stat membru ar trebui implicat în strângerea probelor respective. Aceeași evaluare ar trebui efectuată și în cadrul procedurii de validare, atunci când validarea ordinului european de anchetă este necesară în temeiul prezentei directive. Executarea unui ordin european de anchetă nu ar trebui refuzată din alte motive decât cele menționate în prezenta directivă. Cu toate acestea, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul de a opta pentru o măsură de investigare mai puțin intruzivă decât cea indicată într-un ordin european de anchetă dacă aceasta permite obținerea unor rezultate similare.
- (12) Atunci când emite un ordin european de anchetă, autoritatea emitentă ar trebui să acorde o atenție specială asigurării respectării depline a drepturilor astfel cum sunt consacrate la articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). Prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare în cadrul procedurilor penale sunt o piatră de temelie a drepturilor fundamentale recunoscute în Cartă în domeniul justiției penale. Orice limitare a acestor drepturi printr-o măsură de investigare dispusă în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să fie în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 52 din Cartă în ceea ce privește necesitatea și obiectivele de interes general pe care ar trebui să le urmărească, în special protejarea drepturilor și libertăților celorlalți.

⁽¹⁾ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

- (13) În vederea asigurării transmiterii ordinului european de anchetă către autoritatea competentă a statului executant, autoritatea emitentă poate face uz de orice mijloace posibile sau relevante de transmitere, de exemplu de sistemul securizat de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene, Eurojust sau de orice alte canale utilizate de autoritățile judiciare sau de aplicare a legii.
- (14) Atunci când se face o declarație referitoare la regimul lingvistic, statele membre sunt încurajate să includă cel puțin o limbă care este utilizată în mod obișnuit în Uniune, alta decât limba sau limbile lor oficiale.
- (15) Prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare ținând cont de Directivele 2010/64/UE ⁽¹⁾, 2012/13/UE ⁽²⁾ și 2013/48/UE ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului care se referă la drepturile procesuale în procedurile penale.
- (16) Măsurile fără caracter coercitiv ar putea fi, de exemplu, acele măsuri care nu încalcă dreptul la viață privată sau dreptul de proprietate, în funcție de dreptul intern.
- (17) Principiul *ne bis in idem* reprezintă un principiu fundamental în dreptul Uniunii, astfel cum a fost recunoscut de Cartă și dezvoltat de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Prin urmare, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul să refuze executarea unui ordin european de anchetă dacă executarea acestuia ar fi contrară principiului respectiv. Având în vedere caracterul preliminar al procedurilor care stau la baza unui ordin european de anchetă, executarea acestuia nu ar trebui să facă obiectul unui refuz atunci când urmărește să stabilească existența unui posibil conflict cu principiul *ne bis in idem* sau când autoritatea emitentă a furnizat asigurări că probele transferate în urma executării ordinului european de anchetă nu vor fi utilizate în scopul urmăririi penale sau aplicării unei sancțiuni unei persoane în a cărei cauză s-a pronunțat o hotărâre definitivă într-un alt stat membru pentru aceleași fapte.
- (18) La fel ca în cazul altor instrumente de recunoaștere reciprocă, prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Cartă. Pentru a clarifica acest lucru, se introduce o dispoziție specifică în text.
- (19) Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul Uniunii se bazează pe încredere reciprocă și pe o prezumție de respectare de către statele membre a dreptului Uniunii și, în particular, a drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, această prezumție este relativă. În consecință, dacă există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ar duce la încălcarea unui drept fundamental al persoanei în cauză și că statul executant nu și-ar respecta obligațiile în ceea ce privește protejarea drepturilor fundamentale recunoscute în Cartă, executarea ordinului european de anchetă ar trebui refuzată.
- (20) Ar trebui să fie posibil să se refuze un ordin european de anchetă în cazul în care recunoașterea sau executarea acestuia în statul executant ar presupune o încălcare a unei imunități sau a unui privilegiu în statul respectiv. Nu există o definiție comună a ceea ce constituie o imunitate sau un privilegiu în dreptul Uniunii; prin urmare, definiția exactă a acestor termeni este lăsată la latitudinea dreptului intern, care poate include măsuri de protecție aplicabile profesiilor medicale și juridice, însă nu ar trebui interpretată într-un mod care ar fi contrar obligației de eliminare a anumitor temeuri de refuz prevăzute în Protocolul la Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽⁴⁾. Aceasta poate include, de asemenea, deși nu sunt neapărat considerate privilegii sau imunități, norme referitoare la libertatea presei și la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.
- (21) Sunt necesare termene pentru a asigura cooperarea rapidă, eficientă și consecventă între statele membre în materie penală. Luarea deciziei privind recunoașterea sau executarea, precum și executarea concretă a măsurii de investigare ar trebui să se desfășoare cu aceeași celeritate și cu același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară. Ar trebui să fie prevăzute termene pentru a asigura luarea unei decizii sau executarea în termen rezonabil sau pentru a respecta constrângerile procedurale în statul emitent.

⁽¹⁾ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Protocol la Convenția cu privire la Asistență judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, elaborat de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană (JO C 326, 21.11.2001, p. 2).

- (22) Căile de atac disponibile împotriva unui ordin european de anchetă ar trebui să fie cel puțin echivalente celor disponibile într-o cauză internă împotriva măsurii de investigare respective. În conformitate cu dreptul lor intern, statele membre ar trebui să asigure aplicabilitatea acestor căi de atac, inclusiv prin informarea oricărei părți interesate, în timp util, cu privire la posibilitățile de a recurge la căile de atac respective. În cazurile în care obiecțiile împotriva ordinului european de anchetă sunt depuse de către o parte interesată în statul executant cu privire la motivele de fond ale emiterii ordinului european de anchetă, este recomandabil ca informațiile cu privire la o asemenea contestație să fie transmise autorității emitente, iar partea interesată să fie informată în consecință.
- (23) Cheltuielile angajate pe teritoriul statului executant pentru executarea unui ordin european de anchetă ar trebui să fie suportate exclusiv de statul respectiv. Această înțelegere este în conformitate cu principiul general al recunoașterii reciproce. Cu toate acestea, executarea unui ordin european de anchetă poate angaja costuri excepțional de ridicate din partea statului executant. Astfel de costuri excepțional de ridicate pot include, de exemplu, expertize complexe sau operațiuni ample de poliție sau activități de supraveghere ample pe parcursul unei perioade îndelungate. Acest aspect nu ar trebui să împiedice executarea unui ordin european de anchetă, iar autoritatea emitentă și cea executantă ar trebui să stabilească ce costuri urmează să fie considerate excepțional de ridicate. Chestiunea costurilor ar putea face obiectul unor consultări între statul emitent și statul executant, cărora li se recomandă să rezolve această chestiune în etapa consultărilor. În ultimă instanță, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă sau să îl mențină, iar acea parte a costurilor care este estimată ca excepțional de ridicată de către statul executant și absolut necesară în cursul procedurilor ar trebui suportată de statul emitent. Acest mecanism nu ar trebui să constituie un motiv suplimentar de refuz și în nici un caz nu ar trebui să se abuzeze de acesta într-un mod care ar amâna sau împiedica executarea unui ordin european de anchetă.
- (24) Ordinul european de anchetă stabilește un regim unic pentru obținerea probelor. Totuși, sunt necesare norme suplimentare pentru unele tipuri de măsuri de investigare care ar trebui indicate în ordinul european de anchetă, precum transferul temporar al persoanelor private de libertate, audierile prin videoconferință sau videoconferință, obținerea de informații referitoare la conturile bancare sau tranzacțiile bancare, livrările supravegheate sau investițiile sub acoperire. Măsurile de investigare care implică strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp ar trebui incluse în ordinul european de anchetă, dar, atunci când este necesar, între statul emitent și statul executant ar trebui să fie convenite modalitățile practice de abordare a diferențelor existente în dreptul intern al statelor respective.
- (25) Prezenta directivă stabilește norme privind punerea în aplicare, în toate etapele procedurilor penale, inclusiv în cea a procesului, a unei măsuri de investigare, dacă este cazul cu participarea persoanei în cauză, în vederea strângerii de probe. De exemplu, un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al persoanei în cauză către statul emitent sau pentru desfășurarea unei audieri prin videoconferință. Cu toate acestea, în cazul în care persoana respectivă urmează să fie transferată într-un alt stat membru în scopul urmăririi penale, inclusiv al aducerii persoanei respective în fața unei instanțe pentru a fi judecată, ar trebui emis un mandat european de arestare, în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului (¹).
- (26) În vederea asigurării utilizării proporționale a unui mandat european de arestare, autoritatea emitentă ar trebui să analizeze dacă un ordin european de anchetă ar fi un mijloc eficace și proporțional de desfășurare a procedurilor penale. Autoritatea emitentă ar trebui să analizeze, în special, dacă emiteria unui ordin european de anchetă pentru audierea prin videoconferință a unei persoane suspectate sau acuzate ar putea reprezenta o alternativă eficace.
- (27) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține probe privind conturile, de orice natură, deținute în orice bancă sau orice instituție financiară nebanară, de către o persoană care face obiectul unor proceduri penale. Această posibilitate se înțelege în general ca referindu-se nu numai la persoanele suspectate sau acuzate, ci și la orice altă persoană cu privire la care aceste informații sunt considerate necesare de către autoritățile competente pe parcursul desfășurării procedurilor penale.
- (28) În cazul în care în prezenta directivă se face trimitere la instituțiile financiare, acest termen ar trebui înțeles în conformitate cu definiția relevantă de la articolul 3 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (²).
- (29) Atunci când se emite un ordin european de anchetă pentru a se obține „detaliile” unui anumit cont, termenul „detalii” ar trebui înțeles ca incluzând cel puțin numele și adresa titularului de cont, detalii privind eventualii împuterniciți asociați contului respectiv și orice alte detalii sau documente furnizate de titularul de cont în momentul deschiderii contului, care se află încă în posesia băncii.

(¹) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

(²) Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

- (30) Posibilitățile de cooperare în temeiul prezentei directive privind interceptarea telecomunicațiilor nu ar trebui să se limiteze la conținutul acestora, ci ar trebui să vizeze, de asemenea, colectarea de date privind traficul și localizarea asociate cu aceste telecomunicații, permițând autorităților competente să emită un ordin european de anchetă în scopul obținerii unor date mai puțin intruzive privind telecomunicațiile. Un ordin european de anchetă emis în vederea obținerii de date privind istoricul traficului și al localizării în legătură cu telecomunicațiile ar trebui tratat în cadrul regimului general referitor la executarea ordinului european de anchetă și poate fi considerat, în funcție de dreptul intern al statului executant, drept o măsură de investigare cu caracter coercitiv.
- (31) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să acorde asistența tehnică necesară, ar trebui trimis un ordin european de anchetă numai unuia dintre aceste state, acordându-se prioritate statului membru în care se află persoana în cauză. Statele membre în care se află subiectul interceptării și din partea cărora nu este necesară asistență tehnică în vederea realizării interceptării ar trebui să fie înștiințate de acest lucru în conformitate cu prezenta directivă. Cu toate acestea, atunci când asistența tehnică nu poate fi primită din partea unui singur stat membru, poate fi transmis un ordin european de anchetă către mai multe state executante.
- (32) Într-un ordin european de anchetă care conține o cerere de interceptare a telecomunicațiilor, autoritatea emitentă ar trebui să pună la dispoziția autorității executante informații suficiente, cum ar fi detalii legate de fapta penală anchetată, pentru a permite autorității executante să evalueze dacă măsura de investigare respectivă ar fi autorizată într-o cauză internă similară.
- (33) Statele membre ar trebui să acorde atenție importanței garantării faptului că asistența tehnică poate fi asigurată de un furnizor care utilizează rețele și servicii de telecomunicații accesibile publicului pe teritoriul statului membru vizat, pentru a facilita cooperarea în cadrul acestui instrument în legătură cu interceptarea legală a telecomunicațiilor.
- (34) Având în vedere domeniul său de aplicare, prezenta directivă se referă la măsuri provizorii numai în vederea strângerii de probe. În această privință, ar trebui subliniat că orice element, inclusiv activele financiare, poate face obiectul unor diferite măsuri provizorii în cadrul procedurilor penale, nu numai în scopul strângerii de probe, ci și în vederea confiscării. Distincția dintre cele două obiective ale măsurilor provizorii nu este întotdeauna evidentă și scopul măsurii provizorii se poate schimba pe parcursul anchetei. Din acest motiv, este esențial să se mențină o legătură facilă între diferitele instrumente aplicabile în acest domeniu. În plus, din același motiv, decizia utilizării sau nu a unui element ca probă și, prin urmare, să facă obiectul unui ordin european de anchetă ar trebui lăsate în sarcina autorității emitente.
- (35) Atunci când se face trimitere la asistența reciprocă în instrumentele internaționale relevante, precum convențiile încheiate în cadrul Consiliului Europei, ar trebui înțeles că prezenta directivă are prioritate față de convențiile respective pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive.
- (36) Categoriile de infracțiuni enumerate în anexa D ar trebui interpretate în mod consecvent cu interpretarea lor în cadrul instrumentelor juridice existente referitoare la recunoașterea reciprocă.
- (37) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, Parlamentul European și Consiliul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (38) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume recunoașterea reciprocă a deciziilor luate în vederea obținerii de probe, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (39) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și în Cartă, în special la titlul VI, în dreptul internațional și acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și în constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare. Nicio dispoziție din prezenta directivă nu

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

poate fi interpretată ca o interdicție de a refuza executarea unui ordin european de anchetă în cazul în care există motive să se considere, pe baza unor elemente obiective, că respectivul ordin european de anchetă a fost emis cu scopul de a urmări penal o persoană sau de a-i impune sancțiuni bazate pe motive precum sexul, rasa, originea etnică, religia, orientarea sexuală, naționalitatea, limba, sau opiniile politice, sau să se considere că aduce atingere situației persoanei din unul dintre aceste motive.

- (40) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. În conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Cartă și articolul 16 alineatul (1) din TFUE, orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.
- (41) Statele membre ar trebui să prevadă, în aplicarea prezentei directive, politici transparente în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și exercitarea dreptului persoanei vizate de a recurge la căi de atac în vederea protejării datelor sale cu caracter personal.
- (42) Datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei directive ar trebui prelucrate numai când este necesar și în mod proporțional față de scopurile compatibile cu prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea infracțiunilor sau aplicarea sancțiunilor penale și exercitarea dreptului la apărare. Numai persoanele autorizate ar trebui să aibă acces la informații care conțin date cu caracter personal, care poate fi obținut prin proceduri de autentificare.
- (43) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Regatul Unit a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (44) În conformitate cu articolele 1 și 2 și articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (45) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (46) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a emis un aviz la 5 octombrie 2010 ⁽¹⁾ în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Articolul 1

Ordinul european de anchetă și obligația de executare a acestuia

(1) Ordinul european de anchetă reprezintă o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a unui stat membru (denumit în continuare „statul emitent”) pentru a pune în aplicare una sau mai multe măsuri de investigare specifice într-un alt stat membru (denumit în continuare „statul executant”) în vederea obținerii de probe în conformitate cu prezenta directivă.

Ordinul european de anchetă poate fi emis și pentru obținerea de probe care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant.

⁽¹⁾ JO C 355, 29.12.2010, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (2) Statele membre execută ordinul european de anchetă pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu prezenta directivă.
- (3) Emiterea unui ordin european de anchetă poate fi solicitată de o persoană suspectată sau acuzată, sau de un avocat în numele său, în cadrul drepturilor de apărare aplicabile în conformitate cu procedura penală internă.
- (4) Prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din TUE, inclusiv dreptul la apărare al persoanelor care fac obiectul unor proceduri penale, și nu aduce atingere obligațiilor care revin autorităților judiciare în această privință.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care este emis ordinul european de anchetă;
- (b) „stat executant” înseamnă statul membru care execută ordinul european de anchetă, în care urmează să fie pusă în aplicare măsura de investigare;
- (c) „autoritate emitentă” înseamnă:
- (i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent pentru cauza vizată; sau
 - (ii) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale, care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern. În plus, înainte de a fi transmis autorității executante, ordinul european de anchetă este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de anchetă în temeiul prezentei directive, în special condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1), de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent. În cazul în care ordinul european de anchetă a fost validat de o autoritate judiciară, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în sensul transmiterii ordinului european de anchetă;
- (d) „autoritate executantă” înseamnă o autoritate care are competența de a recunoaște un ordin european de anchetă și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu prezenta directivă și cu procedurile aplicabile într-o cauză internă similară. Altfel de proceduri pot necesita o autorizare din partea unei instanțe din statul executant, atunci când dreptul intern al acestuia prevede acest lucru.

Articolul 3

Domeniul de aplicare al ordinului european de anchetă

Ordinul european de anchetă include orice măsură de investigare cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și strângerii de probe în cadrul unei echipe comune de anchetă, instituită în conformitate cu articolul 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Convenția”) și în Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului ⁽²⁾, cu excepția cazului în care scopul este aplicarea articolului 13 alineatul (8) din Convenție, și respectiv articolului 1 alineatul (8) din Decizia-cadru.

Articolul 4

Tipuri de proceduri pentru care poate fi emis ordinul european de anchetă

Ordinul european de anchetă poate fi emis:

- (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului emitent;
- (b) în proceduri inițiate de autorități administrative sau autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală;

⁽¹⁾ Convenție elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 3).

⁽²⁾ Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1).

- (c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală; și
- (d) în legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c) care privesc infracțiuni sau încălcări care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de pedepse unei persoane juridice în statul emitent.

Articolul 5

Conținutul și forma ordinului european de anchetă

(1) Ordinul european de anchetă prezentat în formularul prevăzut în anexa A se completează, se semnează și conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea emitentă.

Ordinul european de anchetă cuprinde în special următoarele informații:

- (a) date referitoare la autoritatea emitentă și, după caz, la autoritatea de validare;
- (b) obiectul și motivele ordinului european de anchetă;
- (c) informațiile necesare disponibile cu privire la persoana sau persoanele în cauză;
- (d) o descriere a faptei penale care face obiectul anchetei sau al procedurilor, precum și dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;
- (e) o descriere a măsurii sau măsurilor de investigare solicitate și a probelor care urmează să fie obținute.

(2) Fiecare stat membru precizează limba (limbile) care, dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și în plus față de limba oficială (limbile oficiale) a (ale) statului membru în cauză, poate (pot) fi utilizată (utilizate) pentru completarea sau traducerea ordinului european de anchetă atunci când statul membru în cauză este statul executant.

(3) Autoritatea competentă a statului emitent traduce ordinul european de anchetă prevăzut în anexa A într-o limbă oficială a statului executant sau în orice altă limbă indicată de statul executant în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

CAPITOLUL II

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EMITENT

Articolul 6

Condițiile pentru emiterea și transmiterea unui ordin european de anchetă

- (1) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) emiterea ordinului european de anchetă este necesară și proporțională față de scopul procedurilor menționate la articolul 4, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate; și
 - (b) măsura sau măsurile de investigare indicate în ordinul european de anchetă ar putea fi dispuse în același condiții într-o cauză internă similară.
- (2) Condițiile menționate la alineatul (1) sunt evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă.
- (3) În cazul în care o autoritate executantă are motive să creadă că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la importanța executării ordinului european de anchetă. După această consultare, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă.

*Articolul 7***Transmiterea ordinului european de anchetă**

- (1) Ordinul european de anchetă completat în conformitate cu articolul 5 se transmite de autoritatea emitentă către autoritatea executantă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă, în condiții care să permită statului executant să stabilească autenticitatea acestuia.
- (2) Orice comunicări oficiale ulterioare au loc direct între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.
- (3) Fără a aduce atingere articolului 2 litera (d), fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile competente. Un stat membru poate, dacă este necesar potrivit organizării sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale responsabilitatea transmiterii și primirii administrative a ordinului european de anchetă, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acesta.
- (4) Autoritatea emitentă poate transmite ordinului european de anchetă prin intermediul sistemului de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene instituită prin Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.
- (5) În cazul în care identitatea autorității executante este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene, pentru a obține informațiile de la statul executant.
- (6) În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un ordin european de anchetă nu are competența să îl recunoască sau să ia măsurile necesare pentru executarea ordin european de anchetă, aceasta transmite din oficiu ordinul european de anchetă autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.
- (7) Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contacte directe între autoritatea emitentă și autoritatea executantă implicate sau prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre, după caz.

*Articolul 8***Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent**

- (1) În cazul în care autoritatea emitentă emite un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent, aceasta precizează acest fapt în ordinul european de anchetă în secțiunea D a formularului prevăzut în anexa A.
- (2) În cazul în care asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul executant, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), autoritatea emitentă poate adresa un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent direct autorității executante, pe durata prezenței sale pe teritoriul statului respectiv, fără a aduce atingere notificărilor făcute în temeiul articolului 33 alineatul (1) litera (c).
- (3) Ordinul european de anchetă care completează un ordin precedent este certificat în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) primul paragraf și este validat în conformitate cu articolul 2 litera (c), după caz.

CAPITOLUL III

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EXECUTANT*Articolul 9***Recunoașterea și executarea**

- (1) Autoritatea executantă recunoaște un ordin european de anchetă, transmis în conformitate cu prezenta directivă, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și asigură executarea sa în același mod și cu aceleași mijloace ca în situația în care măsura de anchetă în cauză ar fi fost dispusă de către o autoritate a statului executant, cu excepția cazului în care această autoritate hotărăște să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare sau unul dintre motivele de amânare prevăzute în prezenta directivă.

⁽¹⁾ Acțiunea comună 98/428/JAI din 29 iunie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, de creare a unei Rețele Judiciare Europene (JO L 191, 7.7.1998, p. 4).

(2) Autoritatea executantă respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant.

(3) Atunci când o autoritate executantă primește un ordin european de anchetă care nu a fost emis de o autoritate judiciară, astfel cum este specificat la articolul 2 litera (c), autoritatea executantă returnează ordinul european de anchetă statului emitent.

(4) Autoritatea emitentă poate cere ca una sau mai multe autorități ale statului emitent să asiste la executarea ordinului european de anchetă în sprijinul autorităților competente ale statului executant în măsura în care autoritățile desemnate ale statului emitent ar fi în măsură să asiste în executarea măsurii sau măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă într-o cauză internă similară. Autoritatea executantă se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională

(5) Autoritățile statului emitent prezente în statul executant respectă dreptul statului executant pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul statului executant, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul statului executant este conformă cu dreptul statului executant în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.

(6) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, în vederea facilitării aplicării eficiente a prezentului articol.

Articolul 10

Recurgerea la măsuri de investigare alternative

(1) Autoritatea executantă recurge, ori de câte ori este posibil, la o altă măsură de anchetă decât cea prevăzută în ordinul european de anchetă atunci când:

- (a) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu există în temeiul dreptului statului executant; sau
- (b) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară.

(2) Fără a aduce atingere articolului 11, alineatul (1) nu se aplică următoarelor măsuri de investigare, care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului executant:

- (a) obținerea de informații sau de probe aflate deja în posesia autorității executante și informațiile sau probele ar fi putut fi obținute, în conformitate cu dreptul statului executant, în cadrul unor proceduri penale sau în scopurile ordinului european de anchetă;
- (b) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare care sunt direct accesibile autorității executante în cadrul unor proceduri penale;
- (c) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul statului executant;
- (d) orice măsură de investigare fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în dreptul statului executant;
- (e) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume.

(3) Autoritatea executantă poate recurge, de asemenea, la o măsură de investigare alta decât cea indicată în ordinul european de anchetă, atunci când măsura de investigare selectată de autoritatea executantă ar avea același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă, prin mijloace mai puțin intruzive.

(4) Atunci când decide să facă uz de posibilitatea menționată la alineatele (1) și (3), autoritatea executantă informează mai întâi autoritatea emitentă, care poate decide retragerea sau completarea ordinului european de anchetă.

(5) Atunci când, în conformitate cu alineatul (1), măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă nu există în dreptul intern al statului executant sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară și atunci când nu există nicio altă măsură de investigare care ar avea același rezultat ca măsura de investigare solicitată, autoritatea executantă notifică autoritatea emitentă că nu a fost posibil să se furnizeze asistența solicitată.

Articolul 11

Motive de nerecunoaștere sau de neexecutare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (4), recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă poate fi refuzată în statul executant în cazul în care:
- (a) există o imunitate sau un privilegiu în temeiul dreptului statului executant care face imposibilă executarea ordinului european de anchetă sau există norme privind determinarea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de anchetă;
 - (b) într-un caz specific, executarea ordinului european de anchetă ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații;
 - (c) ordinul european de anchetă a fost emis în cadrul unor proceduri menționate la articolul 4 litera (b) și (c) și măsura de investigare nu ar fi autorizată în temeiul dreptului statului executant într-o cauză internă similară;
 - (d) executarea ordinului european de anchetă ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;
 - (e) ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune care, aparent, a fost comisă în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului executant, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în statul executant;
 - (f) există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ar fi incompatibilă cu obligațiile statului executant în conformitate cu articolul 6 din TUE și al Cartei;
 - (g) fapta pentru care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului executant, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite în anexa D, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în ordinul european de anchetă, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani; sau
 - (h) utilizarea măsurii de investigare indicată în ordinul european de anchetă este restricționată, în temeiul dreptului statului executant, la o listă sau o categorie de infracțiuni sau la infracțiuni sancționabile până la un anumit nivel, care nu include infracțiunea vizată de ordinul european de anchetă.
- (2) Alineatul (1) literele (g) și (h) nu se aplică măsurilor de investigare menționate la articolul 10 alineatul (2).
- (3) Atunci când ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune în materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, autoritatea executantă nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că dreptul statului executant nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie de impozite, taxe, vamă sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă, în tot sau în parte, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloace adecvate; și solicită autorității emitente să furnizeze fără întârziere orice informații necesare, după caz.
- (5) În cazul menționat la alineatul (1) litera (a) și atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a statului executant, autoritatea executantă îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză.

Articolul 12

Termene pentru recunoaștere sau executare

- (1) Decizia privind recunoașterea sau executarea este luată și măsura de anchetă este pusă în aplicare cu aceeași celeritate și același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară și, în orice caz, în cadrul termenelor prevăzute la prezentul articol.
- (2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de anchetă trebuie pusă în aplicare la o dată specifică, autoritatea executantă ține seama de această cerință pe cât posibil.

(3) Autoritatea executantă ia decizia privind recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alineatului (5), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea ordinului european de anchetă de către autoritatea executantă competentă.

(4) Dacă nu există motive de amânare în temeiul articolului 15 sau probele menționate în măsura de investigare inclusă în ordinul european de anchetă se află deja în posesia statului executant, autoritatea executantă aplică măsura de investigare fără întârziere și fără a aduce atingere alineatului (5) în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (3).

(5) Dacă autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (3) sau data specifică prevăzută la alineatul (2), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.

(6) Dacă autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (4), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la calendarul adecvat pentru aplicarea măsurii de investigare.

Articolul 13

Transferul probelor

(1) Autoritatea executantă transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, probele obținute sau care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant ca urmare a executării ordinului european de anchetă.

Atunci când se solicită în ordinul european de anchetă și dacă este posibil în temeiul dreptului statului executant, probele sunt imediat transferate autorităților competente ale statului emitent care participă la executarea ordinului european de anchetă în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

(2) Transferul probelor poate fi suspendat, în așteptarea soluționării unei căi de atac, cu excepția cazului în care în ordinul european de anchetă sunt indicate motive suficiente că un transfer imediat este esențial pentru desfășurarea în condiții adecvate a anchetelor sau pentru menținerea drepturilor individuale. Totuși, transferul probelor se suspendă dacă ar cauza daune grave și ireversibile persoanei vizate.

(3) În momentul transferului probelor obținute, autoritatea executantă indică dacă solicită ca probele să fie înapoiate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent.

(4) Atunci când obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja relevante pentru alte proceduri, autoritatea executantă poate, la cererea explicită a autorității emitente și după consultarea acesteia, să transfere în mod temporar probele, cu condiția ca acestea să fie returnate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent sau în oricare alt moment sau cu oricare altă ocazie convenite de autoritățile competente.

Articolul 14

Căi de atac

(1) Statele membre se asigură că măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă le sunt aplicabile căile de atac echivalente celor disponibile într-o cauză internă similară.

(2) Motivele de fond pentru emiterea ordinului european de anchetă pot fi contestate numai printr-o acțiune inițiată în statul emitent, fără a aduce atingere garanțiilor privind drepturile fundamentale din statul executant.

(3) În cazul în care nu ar aduce atingere nevoii de asigurare a confidențialității unei anchete în temeiul articolului 19 alineatul (1), autoritatea emitentă și autoritatea executantă iau măsurile adecvate pentru a asigura faptul că sunt furnizate informații cu privire la posibilitățile în temeiul dreptului național de a recurge la căile de atac din momentul în care acestea devin aplicabile și în timp util, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a acestora.

- (4) Statele membre se asigură că termenele de exercitare a dreptului de a recurge la o cale de atac sunt identice cu cele prevăzute în cauze interne similare și că se aplică astfel încât să garanteze părților interesate posibilitatea de a exercita în mod efectiv dreptul de a recurge la aceste căi de atac.
- (5) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se informează reciproc cu privire la căile de atac împotriva emiterii, recunoașterii ori executării unui ordin european de anchetă.
- (6) Introducerea unei căi de atac în justiție nu suspendă executarea măsurii de investigare, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în cauze interne similare.
- (7) Statul emitent ia în considerare admiterea căii de atac împotriva recunoașterii sau executării unui ordin european de anchetă în conformitate cu propriul său drept intern. Fără a aduce atingere normelor procedurale interne, statele membre asigură faptul că, în procedurile penale din statul emitent, se respectă dreptul la apărare și echitatea procedurilor în cadrul evaluării probelor obținute prin intermediul ordinului european de anchetă.

Articolul 15

Temeiuri pentru amânarea recunoașterii sau executării

- (1) Recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă poate fi amânată în statul executant în cazul în care:
- (a) executarea acestuia ar putea aduce atingere unei cercetări sau unei urmăririi penale în curs, atât timp cât statul executant consideră necesar;
 - (b) obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja utilizate în alte proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.
- (2) De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea executantă ia imediat măsurile necesare executării ordinului european de anchetă și informează autoritatea emitentă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

Articolul 16

Obligația de a informa

- (1) Autoritatea competentă din statul executant care primește ordinul european de anchetă confirmă primirea acestuia, fără întârziere și, în orice caz, în termen de o săptămână de la primirea ordinului european de anchetă, prin completarea și trimiterea formularului prevăzut în anexa B.

În cazul în care a fost desemnată o autoritate centrală în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), această obligație este aplicabilă atât autorității centrale, cât și autorității executante care primește ordinul european de anchetă de la autoritatea centrală.

În cazurile menționate la articolul 7 alineatul (6), această obligație se aplică atât autorității competente care a primit inițial ordinul european de anchetă, cât și autorității executante căreia îi este transmis ordinul în cele din urmă.

- (2) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace:
- (a) dacă este imposibil pentru autoritatea executantă să ia o decizie privind recunoașterea sau executarea din cauza faptului că formularul prevăzut în anexa A este incomplet sau în mod vădit incorect;
 - (b) dacă, în timpul executării ordinului european de anchetă, autoritatea executantă consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul emiterii ordinului european de anchetă, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv; sau
 - (c) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 9.

La cererea autorității emitente, informațiile sunt confirmate fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

(3) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă cu privire la:

- (a) orice decizie luată în temeiul articolelor 10 sau 11;
- (b) orice decizie de amânare a executării sau recunoașterii ordinului european de anchetă, motivele amânării și, dacă este posibil, durata preconizată a amânării.

Articolul 17

Răspunderea penală privind funcționarii

Atunci când este prezent pe teritoriul statului executant în cadrul aplicării prezentei directive, funcționarii din statul emitent sunt considerați funcționari ai statului executant în ceea ce privește infracțiunile comise împotriva acestora sau de către aceștia.

Articolul 18

Răspunderea civilă privind funcționarii

(1) În cazul în care, în cadrul aplicării prezentei directive, funcționarii unui stat membru sunt prezenți pe teritoriul unui alt stat membru, primul stat membru este răspunzător pentru orice prejudicii cauzate de funcționarii săi în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul statului membru pe teritoriul căruia acționează.

(2) Statul membru pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile menționate la alineatul (1) repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari.

(3) Statul membru ai cărui funcționari au cauzat prejudicii unei persoane de pe teritoriul unui alt stat membru rambursează integral orice sume pe care statul membru din urmă le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.

(4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terțe părți și cu excepția alineatului (3), fiecare stat membru se abține în cazurile menționate la alineatul (1) de a pretinde de la un alt stat membru rambursarea despăgubirilor pentru prejudiciile suferite.

Articolul 19

Confidențialitatea

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura faptul că autoritatea emitentă și autoritatea executantă țin seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei în executarea ordinului european de anchetă.

(2) În conformitate cu dreptul său intern, autoritatea executantă garantează confidențialitatea faptelor și a fondului ordinului european de anchetă, în limita necesară pentru executarea măsurii de investigare. Dacă autoritatea executantă nu poate respecta cerința de confidențialitate, notifică acest lucru fără întârziere autorității emitente.

(3) În conformitate cu dreptul său intern și dacă autoritatea executantă nu a indicat altfel, autoritatea emitentă păstrează confidențialitatea cu privire la orice probe sau informații furnizate de autoritatea executantă, cu excepția cazului în care divulgarea acestora este necesară pentru anchetele și procedurile descrise în ordinul european de anchetă.

(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că băncile nu divulgă clientului în cauză sau altor persoane terțe faptul că au fost transmise informații statului emitent în conformitate cu articolele 26 și 27 sau că este în curs de desfășurare o anchetă.

*Articolul 20***Protecția datelor cu caracter personal**

Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre asigură faptul că datele cu caracter personal sunt protejate și că pot fi prelucrate numai în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (1) și cu principiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal și protocolul adițional la aceasta.

Accesul la astfel de date este limitat, fără a aduce atingere drepturilor persoanei vizate. Numai persoanele autorizate pot avea acces la astfel de date.

*Articolul 21***Costuri**

(1) Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, statul executant suportă toate costurile efectuate pe teritoriul statului executant care sunt legate de executarea unui ordin european de anchetă.

(2) În cazul în care autoritatea executantă consideră că costurile executării ordinului european de anchetă pot deveni excepțional de ridicate, se poate consulta cu autoritatea emitentă referitor la posibilitatea și modalitatea de împărțire a costurilor sau de modificare a ordinului european de anchetă.

Autoritatea executantă informează în prealabil autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelei părți a costurilor considerate excepțional de ridicate.

(3) În cazuri excepționale în care nu se poate ajunge la un acord cu privire la costurile menționate la alineatul (2), autoritatea emitentă poate decide:

- (a) să retragă parțial sau total ordinul european de anchetă; sau
- (b) să mențină ordinul european de anchetă și să suporte acea parte a costurilor considerată excepțional de ridicată.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII SPECIFICE PENTRU ANUMITE MĂSURI DE INVESTIGARE*Articolul 22***Transferul temporar către statul emitent al persoanelor private de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare**

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul executant în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul executant.

(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă:

- (a) persoana supusă unei măsuri privative de libertate nu își dă consimțământul; sau
- (b) transferul prelungește reținerea persoanei supusă unei măsuri privative de libertate.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2) litera (a), atunci când statul executant consideră că este necesar, având în vedere vârsta sau starea fizică ori mentală a persoanei, reprezentantului legal al persoanei supuse unei măsuri privative de libertate i se oferă ocazia de a-și exprima opinia privind transferul temporar.

(1) Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

- (4) În cazurile menționate la alineatul (1), tranzitul persoanei supuse unei măsuri privative de libertate pe teritoriul unui stat membru terț (denumit în continuare „statul membru de tranzit”) este acordat la cerere, cu furnizarea tuturor documentelor necesare.
- (5) Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție din statul emitent, și datele până la care aceasta trebuie transferată și returnată pe teritoriul în statului executant sunt convenite între statul emitent și statul executant, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.
- (6) Persoana transferată rămâne în detenție pe teritoriul statului emitent și, după caz, pe teritoriul statului membru de tranzit, pentru faptele sau condamnările pentru care a fost ținută în detenție în statul executant, cu excepția cazului în care statul executant cere eliberarea sa.
- (7) Perioada de detenție pe teritoriul statului emitent se scade din perioada de detenție pe care persoana vizată este sau va fi obligată să o execute pe teritoriul statului executant.
- (8) Fără a aduce atingere alineatului (6), o persoană transferată nu este urmărită penal sau deținută sau supusă niciunei alte restrângeri a libertății sale personale în statul emitent pentru fapte comise sau condamnări pronunțate anterior părăsirii teritoriului statului executant și care nu sunt specificate în ordinul european de anchetă.
- (9) Imunitatea menționată la alineatul (8) încetează dacă persoana transferată, care a avut posibilitatea de a pleca în termen de 15 zile consecutive de la data la care prezența sa nu mai era solicitată de autoritățile emitente:
- (a) a rămas totuși pe teritoriul respectiv; sau
- (b) a revenit după ce a plecat.
- (10) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei către și din statul emitent, care sunt suportate de către acest stat.

Articolul 23

Transferul temporar către statul executant al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare

- (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea străngerii de probe pentru care este necesară prezența sa pe teritoriul statului executant.
- (2) Articolul 22 alineatul (2) litera (a) și articolul 22 alineatele (3)-(9) se aplică, *mutatis mutandis*, transferului temporar în temeiul prezentului articol.
- (3) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei în cauză către și din statul executant, care sunt suportate de către statul emitent.

Articolul 24

Audierea prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală

- (1) Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului executant și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea emitentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală în conformitate cu alineatele (5)-(7).

Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul audierii unei persoane suspectate sau acuzate prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală.

(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă:

- (a) persoana suspectată sau acuzată nu își dă consimțământul; sau
- (b) executarea unei asemenea măsuri de investigare într-un caz particular ar fi contrară principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.

(3) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin modalitățile practice. Atunci când convine cu privire la astfel de măsuri, autoritatea executantă se angajează:

- (a) să convoace martorul sau expertul în cauză, indicând momentul și locul audierii;
- (b) să convoace persoanele suspectate sau acuzate să se prezinte la audiere în conformitate cu normele detaliate prevăzute de dreptul statului executant și să informeze aceste persoane cu privire la drepturile acestora în temeiul dreptului statului emitent, într-un termen care să le permită să își exercite în mod efectiv drepturile de apărare;
- (c) să asigure identitatea persoanei care urmează să fie audiată.

(4) Dacă într-o anumită cauză autoritatea executantă nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe, statul emitent poate pune la dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.

(5) Atunci când se realizează o audiere prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală se aplică următoarele dispoziții:

- (a) autoritatea competentă a statului executant este prezent la audiere, asistat, de un interpret, dacă este cazul, și este responsabil pentru asigurarea identității persoanei care urmează să fie audiată și pentru respectarea principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.

Dacă autoritatea executantă apreciază că principiile fundamentale ale dreptului statului executant sunt încălcate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a asigura că audierea se desfășoară în conformitate cu principiile respective;

- (b) autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant convin, dacă este necesar, asupra măsurilor pentru protejarea persoanei care urmează să fie audiată;
- (c) audierea este efectuată direct de către autoritatea competentă a statului emitent sau sub conducerea acesteia, în conformitate cu legislația sa;
- (d) la cererea statului emitent sau a persoanei care urmează să fie audiată, statul executant se asigură că respectiva persoană este asistată de un interpret, dacă este necesar;
- (e) persoanele suspectate sau acuzate sunt informate înaintea audierii cu privire la drepturile procedurale care le revin, inclusiv dreptul de a nu depune mărturie, în temeiul dreptului statului executant și al statului emitent. Martorii și experții pot invoca dreptul de a nu depune mărturie care le revine fie în temeiul dreptului statului executant, fie în temeiul dreptului statului emitent, și sunt informați cu privire la acest drept înaintea audierii.

(6) Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea executantă întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul executant care au participat la audiere, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea executantă.

(7) Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a garanta că, atunci când persoana care este audiată pe teritoriul său în conformitate cu prezentul articol refuză să depună mărturie atunci când are obligația să o facă sau depune mărturii false, se aplică dreptul său intern în același mod în care s-ar fi aplicat dacă audierea ar fi avut loc în cadrul unei proceduri la nivel intern.

Articolul 25

Audierea prin teleconferință

(1) Dacă o persoană se află pe teritoriul unui stat membru și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale unui alt stat membru, autoritatea emitentă a statului din urmă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia un martor sau un expert prin teleconferință astfel cum este prevăzut la alineatul (2), în situația în care nu este adecvat sau posibil ca acesta să apară în persoană pe teritoriul respectiv, și au fost examinate mai întâi alte mijloace adecvate.

(2) Cu excepția unor convenții contrare, articolul 24 alineatele (3), (5), (6) și (7) se aplică, *mutatis mutandis*, audierilor prin teleconferință.

Articolul 26

Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice tip, în orice bancă localizată pe teritoriul statului executant și, în acest caz, pentru a obține toate detaliile conturilor identificate.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(3) În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă, informațiile menționate la alineatul (1) includ, de asemenea, conturi pentru care persoana care face obiectul procedurilor penale în cauză are imputernicire.

(4) Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.

(5) În ordinul european de anchetă, autoritatea emitentă indică motivele pentru care consideră că informațiile solicitate pot avea o valoare substanțială în cadrul procedurilor penale în cauză și motivele pentru care presupune că băncile de pe teritoriul statului executant dețin conturile respective și, în măsura posibilă, care bănci pot fi implicate. De asemenea, aceasta include în ordinul european de anchetă orice informații disponibile care pot facilita executarea acestuia.

(6) Un ordin european de anchetă poate fi, de asemenea, emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține unul sau mai multe conturi în orice instituție financiară nebanară, localizată pe teritoriul statului executant. Alineatele (3)-(5) se aplică *mutatis mutandis*. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

Articolul 27

Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține detaliile unor conturi bancare specifice și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei anumite perioade în unul sau mai multe conturi precizate în ordinul european de anchetă, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(3) Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca în care este deținut contul posedă informațiile respective.

(4) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră informațiile solicitate relevante în scopul procedurilor penale în cauză.

(5) Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, cu privire la informațiile menționate la alineatul (1) referitoare la operațiunile financiare realizate de instituții financiare nebancale. Alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

Articolul 28

Măsuri de investigare care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

(1) Atunci când un ordin european de anchetă este emis în scopul executării unei măsuri de investigare care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi:

- (a) monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare efectuate în unul sau mai multe conturi specifice;
- (b) livrările supravegheate efectuate pe teritoriul statului executant.

Executarea sa poate fi refuzată, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, dacă executarea măsurii de investigare respective nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

(2) Statul emitent și statul executant convin modalitățile practice referitoare la măsura de investigare menționată la alineatul (1) litera (b), precum și orice alte măsuri necesare.

(3) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopul procedurilor penale în cauză.

(4) Dreptul de a acționa, de a conduce și controla operațiuni referitoare la executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) aparține autorităților competente ale statului executant.

Articolul 29

Investigații sub acoperire

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu scopul de a solicita statului executant să acorde asistență statului emitent la realizarea unor cercetări penale de către agenți cu identitate falsă sau sub acoperire (denumite în continuare "investigații sub acoperire").

(2) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că investigația sub acoperire poate fi relevantă pentru scopul procedurilor penale. Decizia privind recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă emis în temeiul prezentului articol se ia în fiecare caz particular de către autoritățile competente ale statului executant cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale statului respectiv.

(3) În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, autoritatea executantă poate refuza executarea unui ordin european de anchetă menționat la alineatul (1) dacă:

- (a) executarea investigației sub acoperire nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară; sau
- (b) nu a fost posibil să se ajungă la un acord cu privire la aranjamentele necesare pentru investigațiile sub acoperire în temeiul alineatului (4).

(4) Investigațiile sub acoperire se desfășoară în conformitate cu dreptul și procedurile interne ale statului membru pe teritoriul căruia are loc investigația sub acoperire. Dreptul de a acționa, de a conduce și de a controla operațiuni referitoare la investigația sub acoperire aparține exclusiv autorităților competente ale statului executant. Durata investigației sub acoperire, condițiile detaliate și statutul juridic al agenților în cauză în timpul investigației sub acoperire sunt convenite între statul emitent și statul executant, cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale acestora.

CAPITOLUL V

INTERCEPTAREA TELECOMUNICAȚIILOR

Articolul 30

Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică.

(2) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să asigure integral asistența tehnică necesară pentru aceeași interceptare a telecomunicațiilor, ordinul european de anchetă este trimis numai unuia dintre acestea. Prioritatea se acordă întotdeauna statului membru în care se află sau se va afla subiectul interceptării.

(3) Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) include, de asemenea, următoarele informații:

- (a) informații necesare în scopul identificării subiectului interceptării;
- (b) durata pentru care se solicită interceptarea; și
- (c) date tehnice suficiente, în special pentru identificarea țintei, astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat.

(4) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că măsura de investigare indicată este relevantă în scopul procedurilor penale în cauză.

(5) În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi refuzată, de asemenea, dacă măsura de investigare nu ar fi fost autorizată într-o cauză internă similară. Statul executant poate condiționa acordul său de orice condiții care ar fi respectate într-o cauză internă similară.

(6) Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi executat prin:

- (a) transmiterea imediată a telecomunicațiilor către statul emitent; sau
- (b) interceptarea, înregistrarea și transmiterea ulterioară a rezultatului interceptării telecomunicațiilor către statul emitent.

Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se consultă reciproc cu scopul de a conveni dacă interceptarea se realizează în conformitate cu litera (a) sau (b).

(7) La emiterea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) sau în timpul interceptării, autoritatea emitentă poate cere de asemenea, atunci când are un motiv întemeiat, o transcriere, o decodare sau o decriptare a înregistrării, sub rezerva acordului autorității executante.

(8) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transcrierii, decodării și decriptării comunicațiilor interceptate, care sunt suportate de statul emitent.

Articolul 31

Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică

(1) Atunci când, în vederea unei măsuri de investigare, interceptarea telecomunicațiilor este autorizată de autoritatea competentă a unui stat membru (denumit în continuare „statul membru care realizează interceptarea”) și adresa de contact a subiectului interceptării specificat în ordinul de interceptare este utilizată pe teritoriul unui alt stat membru („statul membru notificat”), din partea căruia nu este necesară asistență tehnică pentru realizarea interceptării, statul membru care realizează interceptarea informează autoritatea competentă a statului membru notificat cu privire la interceptare:

- (a) înainte de interceptare, în cazurile în care autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cunoaște, în momentul în care solicită interceptarea, faptul că subiectul interceptării se află sau se va afla pe teritoriul statului membru notificat;
- (b) în timpul interceptării sau după finalizarea interceptării, de îndată ce ia cunoștință de faptul că subiectul interceptării se află sau s-a aflat, pe durata interceptării, pe teritoriul statului membru notificat.

- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa C.
- (3) Dacă interceptarea nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară, autoritatea competentă a statului membru notificat notifică autorității competente a statului membru care realizează interceptarea, fără întârziere și în cel mult 96 de ore de la primirea notificării menționate la alineatul (1), următoarele:
- (a) faptul că interceptarea respectivă nu poate fi realizată sau i se va pune capăt; și
- (b) dacă este cazul, faptul că materialele deja interceptate în perioada în care subiectul interceptării se află pe teritoriul său nu pot fi utilizate sau pot fi utilizate doar în condițiile pe care le specifică. Autoritatea competentă a statului membru notificat informează autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cu privire la motivele care justifică condițiile respective.
- (4) Articolul 5 alineatul (2) se aplică, *mutatis mutandis*, notificării menționate la alineatul (2).

CAPITOLUL VI

MĂSURI PROVIZORII

Articolul 32

Măsuri provizorii

- (1) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul luării oricărei măsuri de investigare pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea elementelor care pot fi utilizate ca probe.
- (2) Autoritatea executantă decide cu privire la măsura provizorie și o comunică cât mai curând, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă.
- (3) Atunci când este solicitată măsura provizorie menționată la alineatul (1), autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă dacă probele urmează să fie transferate statului emitent sau rămân în statul executant. Autoritatea executantă recunoaște și execută ordinul european de anchetă și transferă probele în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta directivă.
- (4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca probele să rămână în statul executant, autoritatea emitentă precizează data la care este ridicată măsura provizorie menționată la alineatul (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent.
- (5) După consultarea autorității emitente, autoritatea executantă poate, în conformitate cu dreptul și practicile sale interne, să impună condiții corespunzătoare, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru a limita durata aplicării măsurii provizorii menționate la alineatul (1). Dacă, în conformitate cu aceste condiții, autoritatea executantă intenționează să ridice măsura provizorie, aceasta informează autoritatea emitentă, care are posibilitatea de a transmite observații. Autoritatea emitentă notifică fără întârziere autorității executante faptul că măsura provizorie menționată la alineatul (1) a fost ridicată.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 33

Notificări

- (1) Până la 22 mai 2017, fiecare stat membru notifică Comisiei următoarele:
- (a) autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu dreptul intern, sunt competente în conformitate cu articolul 2 literele (c) și (d), atunci când acest stat membru este statul emitent sau statul executant;
- (b) limbile acceptate pentru un ordin european de anchetă, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (2);
- (c) informații privind autoritatea sau autoritățile centrale desemnate dacă statul membru dorește să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (3). Aceste informații sunt obligatorii pentru autoritățile statului emitent.

- (2) De asemenea, fiecare stat membru poate furniza Comisiei lista documentelor necesare pe care ar urma să le solicite conform articolului 22 alineatul (4).
- (3) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatele (1) și (2).
- (4) Comisia pune la dispoziția tuturor statelor membre și a Rețelei Judiciare Europene informațiile primite în temeiul prezentului articol. Rețeaua Judiciară Europeană publică informațiile pe site-ul internet menționat la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 34

Relația cu alte instrumente juridice, acorduri și înțelegeri

- (1) Fără a aduce atingere aplicării acestora între statele membre și statele terțe și aplicării temporare a acestora în temeiul articolului 35, prezenta directivă înlocuiește, de la 22 mai 2017, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în statele membre pentru care această directivă este obligatorie:
- (a) Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală a Consiliului Europei din 20 aprilie 1959, precum și cele două protocoale suplimentare aferente și acordurile bilaterale încheiate în temeiul articolului 26 din convenție;
 - (b) Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;
 - (c) Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și protocolul său.
- (2) Decizia-cadru 2008/978/JAI este înlocuită pentru toate statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive. Dispozițiile Deciziei-cadru 2003/577/JAI sunt înlocuite pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive în ceea ce privește înghețarea probelor.

Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimerile la Decizia-cadru 2008/978/JAI și, în ceea ce privește înghețarea probelor, la Decizia-cadru 2003/577/JAI se interpretează ca trimerile la prezenta directivă.

- (3) Pe lângă prezenta directivă, statele membre pot încheia sau continua să aplice acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre ulterior datei de 22 mai 2017 numai în măsura în care acestea permit consolidarea în continuare a obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea în continuare a procedurilor de strângere a probelor și cu condiția ca nivelul garanțiilor prevăzut în prezenta directivă să fie respectat.
- (4) Până la 22 mai 2017, statele membre notifică Comisiei acordurile și înțelegerile existente menționate la alineatul (3) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează Comisia, în termen de trei luni, cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate la alineatul (3).

Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

- (1) Cererile de asistență reciprocă primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt reglementate în continuare de instrumentele existente în domeniul asistenței reciproce în materie penală. Deciziile de indisponibilizare a probelor în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt, de asemenea, reglementate de decizia-cadru respectivă.
- (2) Articolul 8 alineatul (1) se aplică, *mutatis mutandis*, ordinului european de anchetă în urma unei decizii de indisponibilizare luate conform Deciziei-cadru 2003/577/JAI.

⁽¹⁾ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130).

*Articolul 36***Transpunere**

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 mai 2017.
- (2) Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele de realizare a respectivei trimiteri se stabilesc de către statele membre.
- (3) Până la 22 mai 2017, statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul lor intern obligațiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.

*Articolul 37***Raport privind punerea în aplicare**

În termen de cel mult cinci ani de la 21 mai 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, pe baza informațiilor de ordin calitativ și cantitativ, inclusiv, în special, evaluarea impactului acesteia asupra cooperării în materie penală și a protecției persoanelor, precum și executarea dispozițiilor privind interceptarea telecomunicațiilor având în vedere evoluțiile tehnice. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.

*Articolul 38***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 39***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles, 3 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA A

ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Prezentul ordin de anchetă a fost emis de o autoritate competentă. Autoritatea emitentă certifică faptul că emiterea prezentului ordin european de anchetă este necesară și proporționată față de scopul procedurilor specificate în cadrul acestuia, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate, și că măsurile de investigare solicitate ar fi putut fi dispuse în același condiții într-o cauză internă similară. Solicit ca măsura sau măsurile de investigare precizate mai jos să fie aplicate ținând seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei, iar probele obținute ca rezultat al executării ordinului european de anchetă să fie transferate.

SECȚIUNEA A

Statul emitent:

Statul executant:

SECȚIUNEA B: **Urgența**

Vă rugăm să precizați dacă există vreo urgență justificată de următoarele motive:

- ascunderea sau distrugerea probelor
 data iminentă a procesului
 orice alt motiv

Vă rugăm să precizați în continuare:

Termenele pentru executarea ordinului european de anchetă sunt stabilite în Directiva 2014/41/UE. Totuși, dacă este necesar un termen mai scurt sau specific, vă rugăm să precizați data și să explicați motivul acestuia:

.....

SECȚIUNEA C: Măsura sau măsurile de investigare care urmează a fi puse în aplicare

1. Descrieți măsura sau măsurile de investigare/asistență necesare și indicați, dacă este cazul, dacă este una dintre măsurile de investigare următoare:

.....

- Obținerea de informații sau de probe care sunt deja în posesia autorității executante
 Obținerea de informații incluse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare
 Audiere
- martor
 - expert
 - persoană suspectată sau acuzată
 - victimă
 - parte terță
- Identificarea persoanelor care dețin un abonament la un număr de telefon ori o adresă IP specificate
 Transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent
 Transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul executant

- Audiere prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală
- martor
 - expert
 - persoană suspectată sau acuzată
- Audiere prin teleconferință
- martor
 - expert
- Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare
- Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare
- Măsură de investigare care presupun strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp
- monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare
 - livrări supravegheate
 - altele
- Investigații sub acoperire
- Interceptarea telecomunicațiilor
- Măsură sau măsuri provizorii pentru prevenirea distrugerii, transformării, mutării, transferării sau eliminării unui element care poate fi utilizat ca probă

SECȚIUNEA D: Legătura cu un ordin european de anchetă anterior

Precizați dacă prezentul ordin european de anchetă completează un ordin european de anchetă anterior. După caz, furnizați informații relevante pentru identificarea ordinului european de anchetă anterior (data emiterii acestui ordin, autoritatea a căreia i-a fost transmis, și, după caz, data transmiterii ordinului european de anchetă și numerele de referință alocate de autoritățile emitentă și executantă):

.....

Dacă este necesar, indicați dacă a mai fost adresat un ordin european de anchetă în aceeași cauză unui alt stat membru:

.....

SECȚIUNEA E: Identitatea persoanei în cauză

1. Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei sau persoanelor (i) fizice; sau (ii) juridice vizate de măsura de investigare (dacă sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informațiile pentru fiecare persoană):

(i) În cazul persoanei sau persoanelor fizice

Numele:

Prenumele:

Other relevant name(s), if applicable:

Alt (Alte) nume relevant (relevante), dacă este cazul:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

Tipul și numărul documentului sau documentelor de identitate (carte de identitate, pașaport), dacă este cazul:

.....

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați:

.....

Limba sau limbile pe care persoana o/le înțelege:

.....

(ii) În cazul persoanei sau persoanelor juridice

Nume:

Forma juridică

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, dacă este cazul:

.....

Sediul social:

Numărul de înregistrare:

Adresa persoanei juridice:

Numele reprezentantului persoanei juridice:

Vă rugăm să descrieți statutul pe care persoana în cauză îl are în prezent în cadrul procedurilor:

 persoană suspectată sau acuzată victimă martor expert parte terță altul (vă rugăm să precizați):

2. Dacă este diferit de adresa menționată mai sus, vă rugăm să precizați locul în care măsura de investigare urmează să fie pusă în aplicare:

.....

.....

3. Furnizați alte informații care vor facilita executarea ordinului european de anchetă:

.....

.....

SECȚIUNEA F: Tipul de proceduri pentru care este emis ordinul european de anchetă:

 (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare pentru o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului emitent; sau (b) în cazul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate în temeiul dreptului intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală; sau (c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate în temeiul dreptului intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală; (d) în legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc fapte sau încălcări care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de sancțiuni unei persoane juridice în statul emitent.

SECȚIUNEA G: Motivele emiterii ordinului european de anchetă

1. Rezumatul situației de fapt

Precizați motivul emiterii ordinului european de anchetă, inclusiv un rezumat al situației de fapt, o descriere a infracțiunilor imputate sau în curs de investigare, stadiul în care a ajuns ancheta, motivele oricăror factori de risc și orice alte informații relevante.

.....

.....

.....

2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost emis ordinul european de anchetă și dispozițiile legale sau codul aplicabile:

.....
.....
.....

3. Infracțiunea pentru care ordinul european de anchetă a fost emis în statul emitent se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu un ordin de detenție a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite de dreptul statului emitent, și este inclusă în lista infracțiunilor care figurează mai jos? (vă rugăm să bifați căsuța potrivită)

- participarea la un grup infracțional organizat
- terorismul
- traficul de ființe umane
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
- traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope
- traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozibile
- corupția
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995
- spălarea produselor infracțiunii
- falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro
- criminalitatea informatică
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
- facilitarea intrării și a șederii neautorizate
- omorul, vătămarea corporală gravă
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane
- răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici
- rasismul și xenofobia
- jaful organizat sau armat
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
- înșelăciunea
- racketul și extorcarea de fonduri
- contrafacerea și pirateria produselor
- falsificarea de documente administrative și uzul de fals
- falsificarea de mijloace de plată
- traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
- traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive
- traficul de autovehicule furate
- violul
- incendierea cu intenție
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale
- sechestrarea ilegală de nave sau aeronave
- sabotajul

SECȚIUNEA H: Cerințe suplimentare pentru anumite măsuri

Completați secțiunile relevante pentru măsura (măsurile) de investigare solicitată (solicitate):

SECȚIUNEA H1: Transferul unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate

(1) Dacă se solicită un transfer temporar către statul emitent al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul anchetei, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a exprimat acordul față de această măsură:

Da Nu Solicit obținerea acordului persoanei în cauză

(2) Dacă se solicită un transfer temporar către statul executant al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul anchetei, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a exprimat acordul față de această măsură:

Da Nu

SECȚIUNEA H2: Videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală

Dacă se solicită audierea prin videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală:

Vă rugăm să menționați numele autorității care va organiza audierea (detalii de contact/limbă):

.....

Vă rugăm să menționați motivele solicitării acestei măsuri:

.....

(a) audierea prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală :

persoana suspectată sau acuzată și-a exprimat acordul

(b) audiere prin teleconferință

SECȚIUNEA H3: Măsuri provizorii

Dacă se solicită o măsură provizorie pentru prevenirea distrugerii, transformării, mutării, transferării sau eliminării unui element care poate fi utilizat ca probă, vă rugăm să precizați dacă :

elementul urmează să fie transferat statului emitent

elementul urmează să rămână în statul executant; vă rugăm să menționați o dată estimată :

pentru ridicarea măsurii provizorii :

pentru prezentarea unei cereri ulterioare privind elementul :

SECȚIUNEA H4: Informații privind conturi bancare sau alte conturi financiare

(1) Dacă se solicită informații privind conturi bancare sau alte conturi financiare pe care persoana le deține sau le controlează, vă rugăm să precizați, pentru fiecare dintre acestea, motivele pentru care considerați că măsura este relevantă în sensul procedurilor penale și pe ce motive vă întemeiați prezumția că bănci din statul executant dețin contul:

informații privind conturi bancare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

informații privind alte conturi financiare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

.....

.....

.....

.....

(2) Dacă se solicită informații privind operațiuni bancare sau alte operațiuni financiare, vă rugăm să precizați, pentru fiecare dintre acestea, motivele pentru care considerați că măsura este relevantă în sensul procedurilor penale:

- informații privind operațiuni bancare
 informații privind alte operațiuni financiare

.....

Indicați perioada de timp relevantă și conturile în cauză:

.....

SECȚIUNEA H5: Măsură de investigare care presupune colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

Dacă se solicită o astfel de măsură de investigare, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că informațiile solicitate sunt relevante în sensul procedurilor penale :

.....

SECȚIUNEA H6: Investigația sub acoperire

Dacă se solicită o investigație sub acoperire, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare poate să fie relevantă în sensul procedurilor penale:

.....

SECȚIUNEA H7: Interceptarea telecomunicațiilor

(1) Dacă se solicită interceptarea telecomunicațiilor, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare este relevantă în sensul procedurilor penale :

.....

(2) Vă rugăm să furnizați următoarele informații :

(a) informații în scopul identificării subiectului interceptării :

.....

(b) durata dorită a interceptării :

.....

(c) date tehnice (în special identificarea țintei – precum telefonul mobil, telefonul fix, adresa de e-mail, conexiunea la internet), astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat:

.....

(3) Vă rugăm să precizați ce metodă de executare preferați :

- Transmiterea imediată
 Înregistrarea și transmiterea ulterioară

Vă rugăm să precizați dacă aveți nevoie de asemenea de transcrierea, decodarea sau decriptarea materialului interceptat (*):

.....

(*) Vă rugăm să rețineți că eventualele costuri ale transcrierii, decodării sau decriptării trebuie suportate de statul emitent.

SECȚIUNEA I: Formalități și proceduri necesare în vederea executării

1. Bifați și completați, după caz

Autoritatea executantă trebuie să respecte următoarele formalități și proceduri (...):

.....

2. Bifați și completați, după caz

Unul sau mai mulți funcționari ai statului emitent trebuie să fie prezenți la executarea ordinului european de anchetă pentru a sprijini autoritățile competente ale statului executant.

Detalii de contact ale funcționarilor:

.....

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:.....

.....

SECȚIUNEA J: Căi de atac

1. Vă rugăm să precizați dacă a fost deja introdusă o acțiune împotriva emiterii unui ordin european de anchetă și, dacă da, vă rugăm să furnizați detalii suplimentare (descrierea acțiunii, inclusiv măsurile necesare care trebuie luate și termenele):

.....

2. Autoritatea din statul emitent care poate furniza informații suplimentare cu privire la procedurile pentru introducerea unei acțiuni în statul emitent și care poate preciza dacă serviciile de asistență juridică, interpretare și traducere sunt disponibile:

Denumirea :

Persoana de contact (dacă este cazul):

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

SECȚIUNEA K: Detalii cu privire la autoritatea care a emis ordinul european de anchetă

Bifați tipul autorității care a emis ordinul european de anchetă:

autoritate judiciară

(*) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită în dreptul statului executant

(*) Vă rugăm să completați și secțiunea (L)

Denumirea autorității :

.....

Numele reprezentantului/persoanei de contact:

.....

Dosar nr:.....

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea emitentă:

.....

Dacă sunt diferite de cele de mai sus, detaliile de contact ale persoanei sau persoanelor care trebuie contactate pentru informații suplimentare sau pentru hotărârea modalităților practice pentru transferul probelor:

Nume/Titlu/Organizație:

Adresa:

E-mail/Tel. de contact :

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia atestând exactitatea și corectitudinea conținutului ordinului european de anchetă:

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

SECȚIUNEA L Detalii cu privire la autoritatea judiciară care a validat ordinul european de anchetă

Vă rugăm să indicați tipul autorității judiciare care a validat acest ordin european de anchetă:

- (a) judecător sau instanță judecătorească
 (b) judecător de instrucție
 (c) procuror

Denumirea oficială a autorității de validare:

.....

Numele reprezentantului acesteia:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Dosar nr:

Adresa:

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea de validare:

.....

Vă rugăm să precizați dacă punctul de contact principal pentru autoritatea executantă ar trebui să fie:

- autoritatea emitentă
 autoritatea de validare

Semnătura și detaliile cu privire la autoritatea de validare

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

ANEXA B

CONFIRMAREA PRIMIRII UNUI ORDIN EUROPEAN DE ANCHETĂ

Prezentul formular trebuie completat de autoritatea statului executant care a primit ordinul european de anchetă menționat anterior.

<p>A. ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETA VIZAT Autoritatea care a emis ordinul european de anchetă: Numărul de referință al dosarului : Data emiterii: Data primirii:</p>
<p>B. AUTORITATEA CARE A PRIMIT ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETA (1) Denumirea oficială a autorității competente: Numele reprezentantului: Funcția deținută (titlu/grad): Adresa: Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) E-mail: Numărul de referință al dosarului: Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea: </p>
<p>C. (DUPA CAZ) AUTORITATEA COMPETENTA CAREIA AUTORITATEA MENȚIONATA LA SECȚIUNEA B ÎI TRANSMITE ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ Denumirea oficială a autorității: Numele reprezentantului: Funcția deținută (titlu/grad): Adresa: Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) E-mail: Data transmiterii: Numărul de referință al dosarului: Limba sau limbile care pot fi utilizate pentru comunicare: </p>

(1) Această secțiune trebuie completată de fiecare autoritate care a primit ordinul european de anchetă. Obligația revine autorității competente responsabile cu recunoașterea și executarea ordinului european de anchetă și, după caz, autorității centrale sau autorității care a transmis autorității competente ordinul european de anchetă.

D. ORICE ALTE INFORMAȚII CARE POT FI RELEVANTE PENTRU AUTORITATEA EMITENTĂ:

.....
.....
.....

E. SEMNĂTURA ȘI DATA

Semnătura:

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

ANEXA C

NOTIFICARE

Acest formular este utilizat pentru a trimite unui stat membru o notificare cu privire la interceptarea telecomunicației care va avea, are sau a avut loc pe teritoriul său fără asistență tehnică din partea sa. Prin prezenta, informez (statul membru notificat) cu privire la interceptare.

A. ⁽¹⁾ AUTORITATEA COMPETENTĂ

Numele oficial al autorității competente din statul membru care realizează interceptarea:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Adresa:

.....

.....

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

Numărul de referință al dosarului:.....

Data emiterii:.....

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea:

.....

B. INFORMAȚII PRIVIND INTERCEPTAREA

I. Informații privind situația actuală: această notificare este trimisă (vă rugăm să bifați)

- înaintea interceptării
- în timpul interceptării
- după interceptare

II. Durata (anticipată a) interceptării (conform informațiilor deținute de autoritatea emitentă):

....., începând cu

III. Ținta interceptării: (numărul de telefon, adresa IP sau adresa de e-mail)

.....

IV. Identitatea persoanelor vizate

Furnați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei sau persoanelor (i) fizice; sau (ii) juridice împotriva cărora au fost/pot fi declanșate procedurile:

(i) În cazul persoanei sau persoanelor fizice

Numele:.....

Prenumele:.....

Alt (Alte) nume relevant (relevante), dacă este cazul:

Nume fals, după caz:

Sexul:

Cetățenia:.....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

⁽¹⁾ Autoritatea la care se face referire aici este cea care ar trebui contactată în viitoarea corespondență cu statul emitent.

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută :

Limba sau limbile pe care persoana o/le înțelege:

.....

(ii) În cazul persoanei sau persoanelor juridice

Nume:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz :

Sediu social.....

Numărul de înregistrare :

Adresa persoanei juridice :

Numele și detaliile de contact ale reprezentantului persoanei juridice:

V. Informații privind scopul interceptării:

Furnizați toate informațiile necesare, inclusiv o descriere a cauzei, încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispozițiile legale sau codul aplicabile, pentru a permite autorității care primește notificarea să evalueze:

- dacă interceptarea ar fi autorizată într-o cauză internă similară; și dacă materialul obținut poate fi utilizat în proceduri judiciare
- în cazul în care interceptarea a avut loc deja, dacă materialul poate fi utilizat în proceduri judiciare

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vă rugăm să rețineți că orice obiecție la adresa interceptării sau a utilizării de material deja interceptat trebuie formulată în cel mult 96 de ore de la primirea acestei notificări.

C. SEMNĂTURA ȘI DATA

Semnătura :

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

ANEXA D

CATEGORII DE INFRAȚIUNI MENȚIONATE LA ARTICOLUL 11

- Participarea la un grup infracțional organizat
 - Terorismul
 - Traficul de ființe umane
 - Exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
 - Traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope
 - Traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozive
 - Corupția
 - Frauda, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995
 - Spălarea produselor infracțiunii
 - Falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro
 - Criminalitatea informatică
 - Infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
 - Facilitarea intrării și a șederii neautorizate
 - Omorul, vătămarea corporală gravă
 - Traficul ilicit de organe și țesuturi umane
 - Răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici
 - Rasismul și xenofobia
 - Jaful organizat sau armat
 - Traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
 - Înșelăciunea
 - Racketul și extorcarea de fonduri
 - Contrafacerea și pirateria produselor
 - Falsificarea de documente administrative și uzul de fals
 - Falsificarea de mijloace de plată
 - Traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
 - Traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive
 - Traficul de autovehicule furate
 - Violul
 - Incendierea cu intenție
 - Infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale
 - Sechestrarea ilegală de nave sau aeronave
 - Sabotajul
-